

nestaar erholder hun et Tillæg af 50 Rd., indtil Lønnen er naaet 600 Rd.;

e) Anden Lærerinde tillægges 200 Rd., fri Bolig for en Ugift, Kost og Badst som en Elev, samt Værdien af 2 Faaue Brænde; for hvert 3die Tjenestenaar erholder hun et Tillæg af 25 Rd., indtil Lønnen er naaet til 400 Rd.

Anden- og Tredielærere samt Pleiemoderen have Pensjonsret efter Pensjonsloven og udnævnes af Kongen.

Tjenestetiden regnes for Forstanderen og Lærerne og Lærerinderne fra den Tid, de bleve antagne i Institutets Tjeneste.

§ 35.

Til Lønning for Lærerne i Musik, Instrumentstemning og Gymnastik, saavel som for Haandværkslærerne, Lægen og de øvrige ved Institutet ansatte Betjente ansættes en samlet Sum af 3500 Rd. Portneren tillægges derhos fri Bolig for en Gift.

§ 36.

Denne Lov, der træder i Kraft den 1ste April 1864, underkastes en almindelig Revision ved Udløbet af Finantsaaaret 1869—70. For Finantsaaaret 1864—65 bevilges det Tilskud til Lønningerne, som udfordres efter nærværende Lov.

Motiver til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag forelægges til Efterkommelse af den i Lov af 12 Januar 1858 om Lønninger for de ved Kjöbenhavns Universitet, den polytechniske Læreanstalt, de lærde Skoler og Sorø Academi samt det Kongelige Døvstummeinstitut og Skolelærerseminarierne ansatte Embeds- og Bestillingsmand § 35 indeholdte Bestemmelse, at Loven skal underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaaret 1863—64. Om Lovforslaget i Almindelighed bemærkes Følgende:

Da der, siden Loven af 12 Januar 1858 udkom, er givet almindelige Lønningslove for Kongerigets Embeds- og Bestillingsmand, er Ministeriet gaaet ud fra, at det, efter et naturligt Lighedsprincip for alle Embedsmænd, ved Lovens Revision burde være en Opgave, saavidt muligt at bringe den reviderede Lov i Overeensstemmelse med hine Love for Kongeriget i det Hele, baade hvad de almindelige Bestemmelser angaaer og med Hensyn til de enkelte Lønnings-satser, for de sidstes Bedkommende dog kun forsaavidt der ved Lovens Revision bliver Spørgsmaal om nye Lønningsfastsættelser for nogle pensionsberettigede Embedsmænd, hvis Lønninger ved Lov af 12 Januar 1858 bleve forbigaaede og

ere forblevne uforandrede, som de tidligere have været. Paa den anden Side har Ministeriet ikke kunnet skjønne, at Livs- og Værdiforholdene, siden de Lønningslove bleve givne, om hvis Gjennemsyn der her er Tale, have forandret sig saaledes, at der nu kræves nogen gennemgaaende Forhøielse af de ved bemeldte Love bestemte Lønninger, og Ministeriet har saameget mindre troet at kunne fravige dette Standpunkt, som det, med Hensyn til de med det høiere Underviisningsvæsen forbundne Stiftelser med separate Fonds, fra den økonomiske Side ikke vilde være uden Betænkelighed yderligere at forøge Udgifterne til Embedspersonalets Lønning, hvad enten der i denne Retning hensees til disse Stiftelsers i de senere Aar stadig og navnlig paa Grund af de indførte Lønningsforbedringer stegne Udgiftsbyrder, eller det betænkes, hvor nær det ligger under de nærværende Conjuncturer, at befrygte en formindsket Indtagt i den nærmeste Fremtid af Stiftelsernes Kornafgifter, som udgjøre deres væsentligste Indtagssilde. Naar der vel nu ved Optagelsen i nærværende Lovforslag af de i Lønningsloven af 19 Febr. 1861 givne almindelige Bestemmelser om Eædomskrivningstillægene, bevirkes en Lønningsforbedring,